

Sygn. akt IV U 1049/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	stażysta Renata Olędzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 października 2014r. w S.

odwołania P. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W.

z dnia (...)r. Nr (...) -1

w sprawie P. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo P. T. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od (...),

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. na rzecz P. T. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt: IV U 1049/13 **UZASADNIENIE**

Decyzją z (...). Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. działając na podstawie przepisów ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił P. T. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u wymienionego nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył P. T. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Ubezpieczony wskazał, że decyzja organu rentowego jest błędna, a orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS nie odzwierciedla rzeczywistego stanu jego zdrowia. Podniósł, że rentę z tytułu niezdolności do pracy pobierał od (...). Stan jego zdrowia nie uległ poprawie, przeciwnie z każdym rokiem następuje coraz głębsze i nieodwracalne w skutkach naruszenie sprawności organizmu. Wniósł o powołanie biegłych sądowych do oceny stanu jego zdrowia (odwołanie k.1-5).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie art.107 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w oparciu o orzeczenie

Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z (...), która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.6).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony P. T. był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do (...). (decyzja o ustaleniu prawa do renty z (...) k.213 akt rentowych). W dniu (...) ubezpieczony wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu na dalszy okres (wniosek k.215 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez Lekarza Orzecznika, który w orzeczeniu z(...) ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie Lekarza Orzecznika z (...) k.218 akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia Lekarza Orzecznika ubezpieczony skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z (...) ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS k.222 i orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z (...) k.228 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z (...) organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z (...) k.229 akt rentowych).

Biegli z zakresu ortopedii i neurologii w opinii sporządzonej na zlecenie Sądu rozpoznali u ubezpieczonego wczesne zmiany zwyrodnieniowe stawów biodrowych, z dolegliwościami bólowymi, bez ograniczenia ruchomości, z dobrą wydolnością i sprawnością chodu, przewlekły zespół bólowy lewego stawu barkowego, w przebiegu ciasnoty podbarkowej, z ograniczeniem ruchomości stawu, łagodną neuropatię nerwu łokciowego lewego na poziomie bruzdy nerwu łokciowego oraz łagodną neuropatię nerwu pośrodkowego lewego na poziomie kanału nadgarstka stwierdzając, że stopień zaawansowania tych schorzeń nie powoduje u ubezpieczonego niezdolności do pracy dotychczas przez niego wykonywanej ,tj. przedstawiciela handlowego (z koniecznością zarówno jeżdżenia samochodem, jak i chodzenia). W trakcie badania biegli stwierdzili u ubezpieczonego chód wydolny, prawidłowe zakresy ruchomości obu stawów biodrowych, prawidłowe zakresy ruchomości stawów kolanowych, brak niedowładów na obwodzie kończyn dolnych oraz objawy rozciągowo obustronnie ujemne. W odniesieniu do lewego stawu barkowego biegli stwierdzili bolesność uciskową w rzucie bruzdy międzyguzkowej, staw bez obrzęku oraz ograniczenie odwodzenia i zgięcia stawu do 120 stopni przy normie wynoszącej 160 stopni. Wskazali na możliwość niewielkiego zaniku mięśni obręczy barkowej. Nadto wskazali, że zakresy ruchomości lewego stawu łokciowego, nadgarstkowego i palców są prawidłowe, a siła chwytana lewej ręki jest zachowana. Biegli wskazali, że ubezpieczony oczekuje na zabieg protezoplastyki lewego stawu biodrowego oraz operację zespołu cieśni nadgarstka po stronie lewej (bez ustalenia przybliżonych terminów). Gdyby doszło do tych zabiegów ubezpieczony mógłby być leczony w ramach zasiłku chorobowego (opinia biegłych ortepedy i neurologa k.13-14 kat sprawy).

Biegły z zakresu medycyny pracy w opinii sporządzonej na zlecenie Sądu rozpoznal u ubezpieczonego przewlekły zespół bólowy lewego stawu barkowego w przebiegu ciasnoty podbarkowej z ograniczeniem ruchomości stawu, zmiany zwyrodnieniowe stawów biodrowych z dolegliwościami bólowymi (zakwalifikowane do zabiegu endoprotezy), łagodną neuropatię nerwu łokciowego na poziomie obwodowym nerwu łokciowego oraz łagodną neuropatię nerwu pośrodkowego lewego na poziomie kanału nadgarstka stwierdzając, że stan zaawansowania tych schorzeń powoduje u ubezpieczonego dalszą częściową niezdolność do pracy od (...). W badaniu biegły stwierdził u ubezpieczonego zaniki mięśniowe barku po stronie lewej, ograniczenie ruchomości barku lewego dużego stopnia, niewielki zakres ruchomości, drętwienie palców oraz osłabienie siły mięśniowej ręki lewej. W odniesieniu do stawów biodrowych biegły stwierdził ruch w stawach biodrowych ograniczony we wszystkich płaszczyznach. W ocenie biegłego stopień zaawansowania schorzeń nie uległ poprawie w stosunku do stanu zdrowia w (...) Ponadto nastąpiło nasilenie dolegliwości ze strony stawu barkowego lewego (znaczne ograniczenie ruchomości). Schorzenia te stanowią przeciwwskazanie do pracy zgodnej z kwalifikacjami ubezpieczonego i sprowadzają częściową niezdolność do pracy (opinia biegłego z zakresu medycyny pracy k.21-25 akt sprawy).

Zespół biegłych w składzie ortepeda, neurolog i lekarz medycyny pracy w opinii sporządzonej na zlecenie Sądu rozpoznali u ubezpieczonego przewlekły zespół korzeniowy szyjny i lędźwiowy o lateralizacji lewostronnej

w przebiegu dyskopatii C5-C6 i L5-S1, przewlekły zespół bolesnego barku lewego z niewydolnością bólową i ograniczeniem ruchomości (zespół ciasnoty podbarkowej i mięśnia nadgrzbietowego-), podejrzenie zespołu bark-ręka L (algodystrofia kończyny górnej lewej), zespół rowka nerwu łokciowego lewego oraz miernie nasiloną artrozę stawów biodrowych z niewydolnością bólową stwierdzając, że stan zaawansowania tych schorzeń powoduje u ubezpieczonego dalszą częściową niezdolność od pracy od (...). W badaniu ortopedycznym biegli stwierdzili bolesne ograniczenie ruchomości barku lewego, ból uciskowy wielopunktowy, bolesność uciskową nerwu łokciowego i okolicy dłoniowej nadgarstka, osłabienie trofiki skóry w obrębie ręki lewej (bladość i suchość). Wskazali na widoczną dużą nadwrażliwość bólową (przeźulicę) oraz osłabienie siły mięśniowej lewej kończyny górnej z lekkim zanikiem z nieczynności. Nadto stwierdzili bólowe ograniczenie ruchomości stawów biodrowych (nadwrażliwość bólowa nawet przy małych bodźcach) oraz zakres ruchów biernych ograniczony. Z kolei w badaniu neurologicznym biegli stwierdzili objawy niedomogi dynamicznej kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego, objawy korzeniowe podrażnieniowe szyjne lewostronne i osłabienie czucia powierzchniowego w zakresie dermatonu C6 i C7 po stronie lewej, zanik mięśni kłębika palca V lewej dłoni, niedowład gałązki dłoniowej nerwu łokciowego lewego, objaw Lasegue'a po lewej stronie przy 80 stopniach, odruchy ścięgnowe z kończyn dolnych i górnych symetryczne, zachowane. W ocenie biegłych opisane schorzenia ograniczają zdolność ubezpieczonego do wykonywania pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami i sprowadzają częściową niezdolność do pracy we wskazanym wyżej okresie. Stopień zaawansowania schorzeń nie uległ poprawie w stosunku do stanu z 2012r. (opinia biegłych ortopedy, neurologa i lekarza medycyny pracy k.46-50 akt sprawy)

Ubezpieczony ma 47 lat i wykształcenie średnie – technik samochodowy. Ubezpieczony nie pracował w wyuczonym zawodzie. Od połowy lat 80-tych XX wieku wykonywał pracę kierowcy, początkowo kierowcy samochodu ciężarowego, a następnie kierowcy autobusu. Od połowy lat 90-tych do chwili ustalenia prawa do renty pracował jako przedstawiciel handlowy (kwestionariusz okresów składkowych i nieskładkowych i świadectwa pracy k.7-19, 21-35 i 39 akt rentowych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego P. T. okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonego w dalszym ciągu istnieje częściowa lub całkowita niezdolność do pracy. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu medycyny. Sporządzona jako pierwsza opinia biegłych ortopedy K. K. i neurologa E. K. z (...). (na k.14 akt sprawy) wskazywała na brak podstaw do orzeczenia u ubezpieczonego niezdolności do pracy. W ocenie biegłych stan zaawansowania rozpoznanych schorzeń narządu ruchu w postaci zwyrodnienia stawów biodrowych, przewlekłego zespołu bólowego lewego barku oraz zmian w zakresie nerwu łokciowego lewego i nerwu pośrodkowego lewego na poziomie nadgarstka nie uzasadniał stwierdzenia niezdolności do pracy wykonywanej przez ubezpieczonego dotychczas. Do odmiennych wniosków doszła biegła z zakresu medycyny pracy w osobie L. M., która w opinii z (...) (na k.24-25) ustaliła, że stan zaawansowania schorzeń narządu ruchu uzasadnia uznanie ubezpieczonego za nadal częściowo niezdolnego do pracy ,tj. od (...).

W przeciwieństwie do biegłych zakresu ortopedii i neurologii biegła stwierdziła u ubezpieczonego dużego stopnia ograniczenie ruchomości barku po stronie lewej, drętwienie palców i osłabienie siły mięśniowej ręki lewej, a także ograniczenie ruchu w stawach biodrowych we wszystkich płaszczyznach. W ocenie biegłej taki stan narządu ruchu ubezpieczonego wskazuje na brak poprawy stanu zdrowia ubezpieczonego w porównaniu do (...)a ze strony stawu barkowego lewego na nasilenie dolegliwości skutkujące znacznym ograniczeniem ruchomości.

Z uwagi na odmienną ocenę przez w/w biegłych stanu zdrowia ubezpieczonego Sąd dopuścił dowód z łącznej opinii innych biegłych z zakresu ortopedii, neurologii i medycyny pracy. Sporządzona w wyniku powyższego łączna opinia biegłych – z zakresu medycyny pracy A. S., ortopedy Z. N. i neurologa W. W. dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy w okresie od (...). (opinia z (...). na k.49-50 akt sprawy). Na podstawie badania ubezpieczonego oraz analizy dokumentacji medycznej biegli uznali, że stopień zaawansowania schorzeń narządu ruchu, w szczególności kończyny górnej lewej – na odcinku od barku do nadgarstka oraz stawów biodrowych upośledza sprawność ruchową ubezpieczonego w stopniu powodującym częściową niezdolność do pracy. Podobnie, jak wcześniej opiniująca biegła z zakresu medycyny pracy L. M., wskazani biegli uznali, że od chwili ustalenia prawa do renty w (...). stan zdrowia ubezpieczonego nie uległ poprawie. Analizując przedmiotową opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż jest spójna, rzeczona i należycie uzasadniona. Sąd nie przychylił się do wniosku organu rentowego zgłoszonego w piśmie z (...). (na k.58) o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych. W ocenie Sądu nie można zgodzić się z organem rentowym, że opiniując biegli nie uwzględnili przebiegu zatrudnienia ubezpieczonego i posiadanych przez niego kwalifikacji. Już na wstępie uzasadnienia opinii biegli wskazali na formalne wykształcenie ubezpieczonego (technik mechanik) oraz na faktycznie wykonywaną przez niego pracę – w ostatnich latach w charakterze przedstawiciela ustawowego, a wcześniej kierowcy. Nie ulega wątpliwości, że praca przedstawiciela handlowego wymaga prowadzenia samochodu lub przemieszczania się pieszo. Stwierdzone u ubezpieczonego istotne upośledzenie sprawności ruchowej i dolegliwości bólowe słusznie zostały uznane przez biegłych jako znacznie ograniczające jego zdolność do wykonywania pracy zgodnej z poziomem kwalifikacji, które należy oceniać nie tylko przez pryzmat wykształcenia, ale i faktycznie – przez wiele lat wykonywanych czynności. W odniesieniu do pierwszej opinii biegłych – neurologa i ortopedy (k.14) wskazać należy, że ocena tych biegłych okazała się odosobniona. Późniejsze opinie biegłych, a w szczególności opinia z (...). (k.49-50) przedstawia kompleksową ocenę stanu zdrowia ubezpieczonego przez biegłych z zakresu ortopedii, neurologii i medycyny pracy. Zarzuty stawiane tej opinii należy ocenić jako polemikę z prawidłowymi ustaleniami biegłych.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że ubezpieczonemu przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od (...).

Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na wniosek pełnomocnika ubezpieczonego (k.41v) Sąd na podstawie art.98§1 i 3 kpc w zw. z art.99 kpc w zw. z §11 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz.1349 ze zm.) zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 180 złotych, stanowiącą trzykrotność stawki minimalnej wynagrodzenia radcy prawnego, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. W ocenie Sądu za podwyższeniem wynagrodzenia do trzykrotności stawki minimalnej przemawiał nakład pracy pełnomocnika ubezpieczonego, który w toku rozpraw oraz w piśmie procesowym (k.60-61) przedstawiał stanowisko procesowe reprezentowanej strony.